

BULETIN INFORMATIV

Nr.
334

11
Septembrie
2026

SEARĂ DE GALĂ
CU MOURINHO ȘI CHIVU

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A 8-A

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A 8-A

CUPA
LUI „U” CLUJ

EDITORIAL

Seară de gală cu Mourinho și Chivu

Justin Ștefan, Secretar General LPF

A început, în această săptămână, încă o ediție a celei mai frumoase, și mai valoroase, probabil, competiții din istoria fotbalului, și anume UEFA Champions League. Marți, miercuri și joi, (în noul format, prima etapă a acestei maxi-grupe a Ligii Campionilor, cu 36 de echipe calificate, are programate partidele pe parcursul a trei zile, nu doar marțea și miercurea, așa cum ne-am obișnuit!) Europa a stat, așadar, sub semnul fotbalului la cel mai înalt nivel de exprimare.

Desigur, în țara noastră, care absentează deja de 13 ani de la această veritabilă sărbătoare a fotbalului, toată atenția a fost focusată pe marele derby de la Madrid, dintre Real și Inter-ul antrenat de compatriotul nostru Cristian Chivu.

A fost un meci de o excepțională valoare, dar, desigur, nu ne puteam aștepta la altceva, date fiind premisele.

Campiona Italia, cu care, sunt convins, a ținut toată suflarea

românească, poate mai puțin fanii pe viață ai Realului, nu a făcut un meci rău, dar a pierdut, după cum bine se știe, cu 1-2. Altceva vreau însă să subliniez, dincolo de rezultat, și chiar în afara desfășurării de forțe din teren. Și anume, extraordinarul impact mediatic al acestei partide.

Și nu mă refer doar la presa din Spania și Italia, căci era firesc ca marile publicații ca AS, Marca sau Gazzetta dello Sport să ofere prime pagini acestui meci. În definitiv, jucau, pe impresionantul Santiago Bernabeu, "el mejor club del Mundo", Real Madrid, cel mai titrat club din lume, cu campioana la zi a Italiei, Inter, altă echipă multiplu câștigătoare, în istorie, a Cupei Campionilor Europeni și, mai apoi, a Ligii Campionilor. Ce puteai să-ți dorești mai mult?

Media europeană, pe care am apucat să o parcurg, rețelele sociale, atât de importante în zilele noastre, au atins și au dezvoltat acest subiect, generat de meciul Real-Inter, mai ales prin prisma legăturii istorice dintre antrenorii celor două uriașe echipe. Pe banca Madridului fiind "The Special One", iar pe cea a Inter-ului, cum am spus și cum bine se știe, Cristian Chivu. Românul i-a fost jucător portughezului, la Inter, chiar în anul, ca să vedem cum se scrie istoria, în care clubul în negru și albastru din Milano cucerea ultima oară UEFA Champions League! Se întâmpla în 2010!

Am avut deci astfel o seară de gală, în care "Profesorul" Mourinho și "Premiantul" său fost elev, Chivu, și-au demonstrat clasa. Contează, bineînțeles, și cine a câștigat, și cum a făcut-o, dar, uneori, în fotbal, învingătorul nu ia chiar totul!

Pentru noi, românii, Cristian Chivu a avut propria contribuție importantă la reușita acelei nopți de gală, și asta trebuie să ne bucure! Pentru că a fost martor, la fotbalul bun gândit de el, întregul "bătrân continent"!

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a 8-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a opta din sezonul regulat:

PORTAR

Lukáš Zima

Imperial în poarta Petrolului! Are un rol foarte important în tot parcursul formidabil pe care-l realizează prahovenii.

PETROLUL PLOIEȘTI

FUNDAȘI

Mark Țuțu

Și-a trecut în cont primul gol în principala competiție internă.

PETROLUL PLOIEȘTI

Martín Pascual

A fost eroul derby-ului! A marcat și a făcut un joc perfect în defensivă.

DINAMO

Alexandru Pașcanu

Din nou, fundașul giuleștenilor a fost decisiv, golul reușit de el în prelungiri fiind unul de trei puncte.

FC RAPID

Andrea Padula

A înscris pentru întâia oară în Superligă.

UTA ARAD

MIJLOCAȘI

Alin Roman

Dirijorul arădenilor din teren a contribuit la succesul echipei sale cu două pase decisive.

UTA ARAD

Sōta Mino

O prestație consistentă. A marcat și un gol, primul din contul său în sezonul curent.

UTA ARAD

Tudor Băluță

Se află într-o vizibilă creștere de formă, fiind tot mai prezent în jocul echipei. A oferit două pase decisive.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

ATACANȚI

Zoran Mitrov

Gol și două pase decisive. Un jucător cu o tehnică peste media campionatului.

FC BOTOȘANI

Assad Al-Hamlawi

Atacantul care a făcut diferența pentru olteni în multe dintre meciurile din sezonul trecut a punctat de două ori, ambele goluri scoțându-i în evidență calitățile de vârf veritabil.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Sebastian Mailat

Meciul perfect! A reușit o dublă și a oferit o pasă decisivă în doar 40 de minute în care s-a aflat pe teren.

FC BOTOȘANI

ANTRENORUL ETAPEI

Filipe Coelho

A folosit excelent pauza dintre reprize, echipa arătând formidabil în partea secundă, când a marcat toate cele patru goluri.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a 8-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniștii de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a opta a sezonului 2026-2027 în SuperLiga României.

Primul gol în Superligă: Andrea Padula (UTA Arad), **Mark Țuțu** (Petroșul Ploiești)

Golul nr. 10 în Superligă: Alexandru Pașcanu (FC Rapid)

Debutanți în Superligă: Amin Ziblim (CFR 1907 Cluj), **Nabil Aberdin** (Farul Constanța), **Dean Zandbergen** (Dinamo), **Emmanuel Okoro** (Corvinul Hunedoara), **Ze Turbo Jose Correia** (Oțelul Galați), **Ebenzer Annan** (FC Rapid)

Jucătorii cu cele mai multe driblinguri reușite: Alexandru Dobre (FC Rapid) - **22**, **Leonardo Teixeira** (Petroșul Ploiești) - **21**

Cele mai multe pase reușite în jumătatea adversă: Alberto Soro (Dinamo) - **231**

Cele mai multe tackling-uri reușite: Flavius Iacob (Corvinul Hunedoara) - **29**

Cele mai multe penalty-uri scoase: Leonardo Teixeira (Petroșul Ploiești) - **3**

TOP MARCATORI

Andrei Dumiter (FC Botoșani) - **6 goluri**

Alibek Aliev (Universitatea Cluj), **Andrei Cordea**, **Stefan Dražić** (ambii CFR 1907 Cluj), **Steven Nsimba** (Universitatea Craiova), **Patrick Fernandes** (Oțelul Galați), **Remus Guțea** (FC Voluntari) - **4 goluri**

TOP PASATORI

Pedro Nuno (Oțelul Galați) - **6 pase decisive**

Daniel Armstrong (Dinamo), **Carlos Mora** (Universitatea Craiova), **Alin Roman** (UTA Arad) - **5 pase decisive**

NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Cupa lui „U” Cluj

Material realizat de **Marius Mitran**

În 1964 Craiova a promovat în Divizia A, iar taică-meu zicea că atunci a vrut. Era convins că ar fi reușit mult mai devreme, dar că i-a convenit locul călduț din liga a II-a, acolo unde studenții se simțeau mai în largul lor. Pentru că Universitatea era cu adevărat o echipă de cursanți, mulți dintre ei la Mecanică, la Agronomie – de, erau băieți de la țară, cei mai mulți din sudul Olteniei –, la Științe Economice ori la Medicină. Peste câteva luni, în martie '65, când Dej a căzut răpus de cancer, Știința (toate echipele studentești, în anii '60, se numeau așa, nu mai erau Sportul Studentesc, ci Știința București, nici Poli, ci Știința Timișoara, nici legendara „U”, ci Știința Cluj...) a prins 16-imile Cupei și tata, tânăr inginer la SMA Zorleni, undeva pe lângă Vaslui, s-a dus la meci. Era 6 martie 1965, iar partidul și poporul sărbătoreau 20 de ani de la instaurarea guvernului popular „Dr. Petru Groza”, dar cu un soi de nod în gât, întrucât boala secretarului general, cum spuneam, era cunoscută, ca și dramaticul final.

În ziua aceea, însă, tata a plecat cu un IMS din Zorleni (moldovenii de acolo, mari amatori de chefuri, îi spusese, arătându-i

o hartă, în prima zi de muncă, stagiar fiind, „uitați-vă, tov. inginer, pe aici curge Prutul și pe aici curge vinul!”), la granița cu URSS pe atunci, pentru a ajunge la Târgoviște. Aveam și fini acolo, familia Ștefănescu, Nicu și Rodica, amândoi medici veterinari, el fiind vărul primar al mamei, care le botezase copiii, pe Cristina și pe Mihai, după numele soră-mii, Mihaela, eu mai aveam trei ani până să mă nasc... Dar nu pentru a-și vedea finii a mers taică-meu acolo, ci pentru că Știința juca în Cupă cu Metalul Târgoviște, o echipă de „B”, de unde Craiova tocmai urcase.

Cu doi ani în urmă, ea însăși echipă de „B”, Craiova se mai calificase în faza aceea, dar pierduse, 1-3 cu UTA, care era trupă mare. Acum, la meciul și la ora aceea, tata spera. În campionat, la debut, oltenii se descurcaseră greu, de altfel au terminat pe locul 11 din 14, cu un punctișor doar peste Minerul Baia Mare și Progresul, care aveau să retrogradeze. În ziua aia, la Târgoviște, trebuia să fie altceva. Tata a plecat însă necăjit înapoi pe malul Prutului, întrucât ai lui pierduseră, după prelungiri, cu 1-2.

În Cupa din acel an își pusese mari speranțe, cum ziceam, și cum nici Știința Timișoara nu mai era în competiție, ba chiar nici în „A” (retrogradase în sezonul în care Craiova promovase), tata și-a luat Știința Cluj ca favorită. Cu Timișoara a ținut mulți ani, terminase facultatea acolo, dar era o pasiune condiționată de lipsa din „A” a oltenilor lui de-acasă. Când au promovat, atunci, în '64, Timișoara a rămas în umbră, ca o amintire a unor ani când era tânăr și își aștepta destinul să-l prindă din urmă.

Spuneam de Știința Cluj. Acel an, 1965, avea să fie și pentru „uiști” cel mai important din întreaga existență a echipei care a împlinit, acum 5 ani, un secol de existență.

Am scris, în urmă cu câțiva ani, scenariul filmului „U Cluj”, realizat de TVR Media și am deschis, împreună cu Marian Olaianos, sezonul de toamnă 2011 al „Replay”-

ului chiar pe Cluj Arena, într-o noapte splendidă, alături de sfinxul lui „U”, Remus Câmpeanu.

Așa am ajuns și la povestea singurului trofeu al lui „U” – chiar Cupa din acel an în care au avut un suporter în plus, fugit pe drumul spre Moldova, cu un IMS, în toiul nopții și neînțelegând cum un puști de nici 17 ani, de la Metalul Târgoviște, se bătuse, aproape de unul singur, cu toată echipa Craiovei. Peste ani avea să afle că puștiul se numea Cornel Dinu și că făcuse și el același drum, între Bârlad – de unde era – și Târgoviște, ca și el, în noaptea aceea, dar în sens invers.

Așadar, Cupa lui „U” – povestea. Clujenii termină în acel campionat pe locul 7, dar bat tur-retur pe Dinamo, făcându-l fericit pe suporterul lor de conjunctură, acolo, pe Prut. În fine. E 3-1 la Cluj pentru „U” și 2-1 la București, cu golul hotărâtor al lui Adam. Iar în Cupă primul drum e la Reșița, cu CSM, o echipă de „B”, iar 2-1, dublă același Adam, golgeterul țării, asta ca să precizăm niște lucruri. În optimi, pe teren neutru, la Brașov, tot 2-1, cu Farul, tot Adam, dar și Neșu, tatăl lui Mihăiță, cu un gol incredibil.

Buuun. Sferturi de finală. 3-1 cu ASA Tg. Mureș, Adam, Szabo și Remus Câmpeanu. Și în fine, semifinala cu Progresul, din nou la Brașov, centrul geografico-sentimental al țării. Avea să rămână cel mai lung, cel mai ciudat și, în cele din urmă, cel mai calculat meci din istoria fotbalului românesc.

Povestea e așa. Lume puțină la stadion, asta pentru că se joacă pe „Tineretului”, deși toate meciurile din an se disputaseră pe „Tractorul”. Mii de oameni se enervează și nu mai ajung unde trebuie, cei care ajung pierd începutul, dar nimic nu e de pierdut. Meciul e alb până în minutul 52, când Mafteuță și Mateianu lucrează pentru un șut al lui Tică Popescu. Progresul are 1-0. În 10 minute însă Peteanu face henț și Adam egalează: 1-1. Marius Bretan țintește bara (ani mulți, în copilărie, tata avea să mă alinte așa, Marius Bretan!), Progresul scapă, scapă și cu două minute înainte de final, când Adam ratează cu poarta goală. Era 4 iulie, era cald de leșinai, zice Remus Câmpeanu și niciunul dintre noi nu mai avea luciditate.

Prelungiri. După 5 minute, Adam profită de o bâlbâială Știrbei – Popescu și face 2-1 pentru „U”. Peste alte două minute, penalty pentru Progresul. Corecție Tică Popescu. Și gata. Cine merge însă în finală? Antrenorii Andrei Sepsy și Robert Cosmoc tremură. „U” are o echipă tânără, dar oare...? Dincolo, Titus Ozon e un car de nervi. În mod normal ceilalți, că-s studenți, ar fi mai tineri, dar el știe și simte că ai lui ar fi fost în finală dacă... Dacă.

Dacă înainte de meci, Mândru, portarul lui, nu venea să-i ceară să nu intre. „Bine, dar ești portarul naționalei... Ce să fac acum?!” „Apăra Cosma, nea Titus, zău, nu mă simt bine!...” „Ce ai?!” „Nu mă simt bine, nu mă simt în stare!...” „Ce ai??” „Nu mă simt în largul meu, am o presimțire rea... Zău, nea Titus!”

Dincolo, „uiștii” calculează. Au trecut aproape 7 ore de la începutul meciului. Transpiră rece: Traian Georgescu are 35 de ani. Sau 34? Că nu i-a împlinit... Moguț are 32, din aprilie... Suciuc – 31, Vasile Alexandru are 30. „Și mai ziceai că e student în anul II, nea Sepsy, cât are Marius? Bretan cât are?”

Progresiștii numără și ei. Mândru, nea Titus, era mai tânăr decât Cosma cu doi ani, zice Mafteuță.

În fine, la cabina arbitrilor se face totalul: Știința Cluj – 324 de ani, Progresul – 325!! Florea Tănăsescu, observatorul partidei și secretar al FRF, anunță că abia luni vor oficializa verdictul, la sediu. Și că, da, în cealaltă semifinală se produsese surpriza: Dinamo Pitești eliminase campioana, Dinamo, cu 1-0!

Calcule din nou. La Progresul, Ozon e prăbușit. Cineva din club îi șoptește că „de sus” i se cere demisia dacă nu se adună mai puțin decât în dreptul lui „U”. De ce nu l-a băgat pe Mândru? Că era și portar de națională, poftim!

...Calcule finale, în „Sportul” de marți, 6 iulie 1965: „U” are o medie de 26 de ani, 11 luni și 24 de zile, Progresul – 27 de ani, 1 lună și 25 de zile! Final: Știința Cluj în finală. Dar despre finala lui Gaudeamus Igitur într-o altă poveste. Totul se decisese în 7 ore. Pentru totdeauna.

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

